

Evolució del vot andalús

El seguiment dels resultats electorals a Andalusia els últims anys, atenent els comicis generals i autonòmics que s'han fet paral·lament des de 1982, dona com a resultat que el PSOE perdrà la majoria absoluta en el Parlament andalús després de les pròximes autonòmiques del 23 de juny.

Pràcticament en la vigília de Sant Joan, el PSOE perdrà el poder absolut que ha tingut durant tants anys a Andalusia i l'oposició, els tres mateixos partits ara representats, minvarà per dalt i creixerà per baix. El PP veurà reduir-se el seu nombre de vots. EU-Convocatòria per Andalusia en guanyarà i el Partit Andalusista serà el grup que experimentarà major creixement. Tot això és el que indiquen les xifres.

L'any 82 i l'any 86 a Andalusia van coincidir les eleccions autonòmiques amb les generals. Enguany, arriben els comicis autonòmics set mesos després de les votacions al

Congrés de Madrid. L'anàlisi dels resultats del parell d'eleccions del 82 i del 86, en relació als del passat 29 d'octubre és l'objecte i la primera matèria d'aquest estudi, una aproximació objectiva a com es presenten les autonòmiques a Andalusia del 23 de juny que ve.

La tendència de vot condueix el PSOE a la pèrdua d'una majoria absoluta de què sempre ha gaudit. Des del 82 al 86 va disposar de 66 diputats en el Parlament andalús, una cambra amb 110 escons. Els últims quatre anys, el president José Rodríguez de la Borbolla ha governat amb 60 diputats.

La contínua pèrdua de vots des de 1982, la tendència a la baixa de les autonòmiques respecte a les generals i, en algunes províncies, els estrets marges d'obtenció dels escons mostren una tendència que, si continués, no permetria al PSOE arribar a la majoria absoluta.

És evident que a l'hora de repartir escons l'última paraula

la tenen els vots, un per un, i no els percentatges. A l'hora de la veritat, la llei d'Hont pot acabar afavorint una formació que hagi perdut percentatge de vot, tot depèn del que hagin fet la resta de partits.

De tota manera, i al marge de valoracions subjectives que poden utilitzar-se com elements de correcció, i sense entrar tampoc en la repercussió que poden tenir els *afers* Guerra i Naseiro, el PSOE pot obtenir entre el 40 i 42 per cent dels vots quan en les autonòmiques del 82 va obtenir el 51 i el 86, el 46. Això traduït en diputats, vol dir entre 52 i 54, és a dir, pèrdua de majoria absoluta per estret marge.

En els comptes de les tendències de vot és evident que, amb els números a la mà, no es valoren situacions que poden corregir prou el sentit dels resultats.

Hi ha multitud d'aspectes i situacions, de carregada subjectivitat, que poden resultar decisius. En aquest sentit,

qualsevol fet o element analitzat té una importància relativa i un valor que depèn del que cadascú li vulgui donar. Així, el PP, que en les passades autonòmiques, les del 86, va guanyar sis punts, ara no disposarà del 12 per cent de vots que la UCD, amb la seva desaparició, va deixar sense amo, senyor o, com a mínim, llogater. Eren prop de 180.000 vots que, si en les generals, una part important va anar al CDS, en les autonòmiques, els populars, llavors amb Antonio Hernández Mancha com a candidat a la presidència de la Junta, van acaparar. Això vol dir que, al costat de tots els números, que apunten que el PP pot estar per sobre del 20 per cent dels vots, s'hauria d'introduir aquest aspecte de resta.

Seguint consideracions semblants, EU-Convocatòria per Andalusia pot veure corregida en sentit negatiu la tendència de vot ja que el *boom* Anguita, el presidenciable de la coalició l'any 86, és difícilment repetible ara. Anguita va acon-

seguir en algunes províncies multiplicar per tres els vots i això el 23 de juny els portaria a resultats més que majoritaris, hegemònics. A Còrdova, per exemple, arribarien al 90 per cent dels vots.

Amb qui es presenten pocs dubtes respecte a la progressió positiva és amb el Partit Andalusista. Aquest grup, que sempre s'havia mogut entre el 2 per cent en eleccions generals i el 5 en autonòmiques, va obtenir en les generals del passat 29 d'octubre més del 5 per cent dels vots. Si continua així, en uns comicis com els del 23 de juny, es podria plantar per sobre del 10 per cent.

Ja immersos en qüestions subjectives i valorant la importància que les eleccions andaluses han tingut sempre en el dibuix de futur del mapa polític estatal, es planteja el dubte sobre quina seria l'estratègia de pactes donada la hipotètica pèrdua de la majoria absoluta per part dels socialistes.

Clar que això ja seria objecte d'una anàlisi diferent a la que aquí ens ocupa.

ANDALUSIA, PAM A PAM

Aquestes eleccions autonòmiques andaluses són una cara o creu per al PSOE. Tancats els col·legis electorals, la primera i més important pregunta a respondre serà si els socialistes arriben o no al diputat número 55.

L'estudi, província per província, de les tendències i perspectives de vot del PSOE amb vista a les votacions del pròxim 23 de juny, es contempla a continuació.

SEVILLA

La tendència de vot socialista és clarament a la baixa. Els 10 escons que va obtenir ara fa quatre anys podrien quedar en 9 o, fins i tot, en 8.

Els resultats en eleccions autonòmiques han experimentat un major descens que en vota-

cions per al Congrés dels Diputats. Si es manté la tònica dels últims comicis, el PSOE a Sevilla podria superar per ben poc el 40% dels vots.

Fa quatre anys, amb un cens poc per damunt del milió de persones, els socialistes van guanyar l'últim escó en litigi per 3.000 vots de diferència en relació al Partit Andalusista. Precisament Sevilla és per als andalusistes una província especialment favorable. La tendència és positiva i uniforme i en les últimes generals van doblar els resultats dels comicis anteriors.

CADIS

El PSOE experimenta a Cadis una forta tendència a la baixa en els resultats electorals del pròxim 23 de juny. Els 9 escons obtinguts l'any 86 podrien convertir-se en 8 o baixar fins a 7.

La importantíssima pèrdua en les generals de fa mig any, precisament amb l'ara presidenciable Manuel Chaves com a cap de llista, auguren un fort daltabaix. Com a dada positiva, es pot veure que la diferència negativa dels resultats de les eleccions autonòmiques respecte a les generals s'ha anat reduint. De tota manera, la candidatura socialista que l'any 82 va fregar el 54%, enguany podria quedar per sota del 43.

En aquesta província el PSOE va guanyar fa quatre anys el penúltim escó, l'últim va ser per a Esquerra Unida. El primer restant sense escó va ser per al partit Andalusista, que va tenir 3.000 vots menys que els socialistes. Una diferència prou apreciable ja que amb un cens de poc més de 700.000 persones van votar menys de mig milió.

A Cadis, on el candidat dels andalusistes, Pedro Pacheco, juga de local, el PA té molt bones expectatives. Aquest partit a Cadis sempre ha doblat en les autonòmiques els resultats de les generals, en què mai ha-

via passat del 4%. Fa sis mesos va arribar al 11%.

GRANADA

El PSOE presenta en aquesta circumscripció una escalonada i constant línia negativa. Això fa molt difícil que es puguin conservar els 7 escons de l'any 86 i la pèrdua d'un diputat és esperable. La diferència negativa dels resultats en les autonòmiques envers les generals pràcticament es va doblar del 82 al 86. Si continua la tendència marcada, baixarien per primera vegada del 40% dels vots.

Fa quatre anys, el PSOE va obtenir l'últim escó en joc per una diferència prou important ja que, amb un cens de 580.000 persones, de les quals en van votar 400.000, va distanciar el PP en 4.000 vots i 6.000 Esquerra Unida.

MÀLAGA

Les perspectives socialistes no són favorables. La tendència és clarament negativa. A la vista de l'evolució del vot en aquesta província, que els socialistes perdessin un dels 8 escons que va guanyar l'any 86 seria un mal menor. No seria estrany que, per primera vegada, el PSOE no arribés al 40% dels vots. La pèrdua de suport electoral en votacions per al Congrés dels Diputats ha estat continuada però, encara més clarament, han empitjorat els resultats en eleccions autonòmiques.

L'únic aspecte de valor positiu és que fa quatre anys el PSOE es va quedar només a 500 vots d'assolir un diputat més dels 8 que finalment va obtenir. Fa quatre anys van votar 500.000 persones d'un cens de prop de 750.000.

HUELVA

La tendència és a la baixa, i molt constant, però no especialment forta. De tota manera, perdre un diputat sembla ine-

vitabile. En les autonòmiques del 86, per Huelva, el PSOE va guanyar 7 escons. El descens de vot és regular tant en eleccions a nivell estatal com per al Parlament andalús, la qual cosa fa difícil que el pròxim 23 de juny els socialistes arriben al 49%.

Fa quatre anys, l'últim escò en disputa va ser per al PP i el darrer que va obtenir el PSOE va quedar a 3.000 vots del restant major sense escò. Un nombre de vots important si valorem que a Huelva, l'any 86, hi havia un cens de poc més de 300.000 possibles votants, dels quals només 200.000 van passar per les urnes.

CÒRDOVA

El descens en el vot socialista és a Còrdova més notable que en cap altre punt de la comunitat autònoma. Enlloc empitjoren tant els resultats de les autonòmiques en relació a les generals. Si continua la tendència marcada en l'actualitat, el PSOE podria passar de 5 diputats per Còrdova a tenir-ne com a màxim 4, sense arribar al 30% dels vots.

De tota manera, en aquesta província les valoracions subjectives són de màxima importància. Esquerra Unida, si fem cas a la progressió dels últims enfrontaments electorals, podria obtenir més del 75% dels vots. Aquestes xifres surten del *boom Anguita* del 86 quan l'actual secretari general del PCE i ex-alcalde de Còrdova era el cap de llista de la coalició. És evident que ningú pensa que els resultats mantinguin la mateixa línia ascendent actual per més que la presència de Julio Anguita resulti habitual durant la campanya electoral. Esquerra Unida farà prou si arriba al 33% de fa quatre anys.

Així doncs, el PSOE perdrà pocs vots a Còrdova i no sols pot conservar els 5 escons assolits l'any 86, sinó que podria arribar a 6.

A favor d'aquesta última possibilitat juga el fet que EU-CA es va endur l'últim escò en litigi per només 3.000 vots respecte al mateix PSOE. En aquesta província, la de més participació de tot Andalusia, van votar 420.000 del 550.000 cordovesos censats.

ALMERIA

És la província amb una menor tendència negativa en les perspectives electorals socialistes. Podrien no perdre cap dels 7 diputats conquerits en les anteriors autonòmiques i, pel que fa a percentatge de vot, difícilment quedaran per sota del 49%.

De tota manera, l'any 86, amb un cens de 300.000 persones de les quals una tercera part no va passar per les urnes, van aconseguir l'últim escò en joc per només 500 vots més que el PP.

El CDS va arribar al 6% dels sufragis i ara, a la vista dels negres auguris que esperen aquest grup polític, això podria afavorir la candidatura dels populars.

JAÉN

La corba de vot és clarament negativa encara que moderada. És probable que conservin els 7 diputats del 86. Quedaran entorn del 45% dels vots si es confirma aquesta lenta però continuada línia descendent. Els resultats dels comicis autonòmics han mantingut sempre diferències prou estable respecte a les generals.

A més, l'últim escò aconseguit en les passades eleccions al Parlament andalús va quedar molt lluny dels restants sense diputat, en canvi, li van faltar només 2.000 vots per col·locar un altre membre de la seva llista. En aquesta província van votar 370.000 persones sobre un cens de quasi 480.000.

Julià Àlvaro